

Sygn. akt VII K 70/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Siwek

Prokurator: Kamil Majda, Jakub Bętkowski,

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2016 roku, 30 września 2016r.

sprawy G. S. (1) z domu G., c. J. i H. z domu G.,

ur. (...) w P.

oskarżonej o to, że:

w dniu 25 sierpnia 2015 r. ok. godz. 20:51 na drodze pomiędzy m. P. — W., pow. (...), woj. (...) umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 21:40 do stężenia 1,26mg/l, o godzinie 22:10 do stężenia 1,40mg/l, o godzinie 22:45 do stężenia 1,33mg/l, alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu kierowała samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

1. oskarżoną **G. S. (2)** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza jej karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk zasądza od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonej okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 sierpnia 2015r.;
5. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.443,89 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści trzy złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 70/16

UZASADNIENIE

W dniu 25. sierpnia 2016 roku G. S. (2) wraz z mężem przebywała na swojej letniej działce w miejscowości W. znajdującej się przy ul (...). Gdy M. S. (1) wrócił z pracy około godz. 17-18 pomiędzy małżonkami doszło do sprzeczki.

Oskarżona siedziała na tarasie i płakała, a jej mąż w końcu wszedł do domu, włączył telewizor i zasnął.

(zeznania świadka M. S. -k.34-34v;-k.7v;

notatka urzędowa-k.1;

wyjaśnienia oskarżonej -k.26v)

Oskarżona w tym czasie wsiadła w swój samochód marki S. (...) o numerze rej. (...) i pojechała do sklepu spożywczego do P.. Gdy wychodziła ze sklepu w którym zakupiła 0,5 litra wódki swoim zachowaniem zwróciła uwagę dwóch chłopaków.

R. K. (1) i N. C. (1) zauważyli, że kobieta poruszała się chwiejnym krokiem, wsiadła do auta, ruszyła i wjechała na drogę krajową nr (...). Mężczyźni z uwagi na jej dziwne zachowanie postanowili pojechać za nią. Jej manewry bardzo ich zdziwiły, jechała wężykiem od lewej do prawej strony jezdni. W pewnym momencie zjechała do zatoczki autobusowej. Chłopcy zjechali za nią. Następnie kobieta ruszyła i skręcając w ulicę (...) wjechała na posesję. N. C. (1) pojechał kawałek dalej ale zaraz zawrócił i zatrzymał pojazd w oczekiwaniu na przyjazd policji. Gdy przyjechał patrol, policjanci weszli na podwórko. Wcześniej ktoś zadzwonił informując o nietrzeźwej kierującej policję.

(zeznania świadka R. K. -k.4v-5 -k. 35-36,

zeznania świadka N. C.-k. 1v-2; -k. 36-36v;

rejestr -k. 43)

Policjanci na tarasie zauważyli kobietę, która wyglądała na osobę nietrzeźwą. Z uwagi na wcześniejsze zgłoszenie postanowili wykonać badanie stanu trzeźwości. W tym celu zabrali oskarżoną na komisariat.

W czasie gdy oskarżona została zabrana na komisariat obudził się M. S.. Widząc, że kobiety nie ma w domu, bardzo się wystraszył, bo nie było też jej samochodu na podwórku. Gdy do niej dzwonił nikt nie odbierał telefonu. Wsiadł w drugi samochód i postanowił jej poszukać po okolicy. Poszukiwania nic jednak nie dały. Gdy mężczyzna wrócił do domu na miejscu zobaczył policjantów żonę, którą właśnie odwieźli po badaniu.

(notatka urzędowa-k.1;

zeznania świadka M. S. -k. 7v

zeznania świadka M. M. -k.10v -k. 49v

zeznania świadka K. K. -k.50)

Badanie przeprowadzone za pomocą urządzenia alkometr o godz. 21.40 wykazało 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 22.10 wykazało 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a o godz. 22.45 – 1,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Na komisariacie G. S. zachowywała się arogancko, miała wahania nastroju, była płaczliwa.

(protokół badania-k.1a;

notatka -k. 1)

G. S. (2) ma 52 lata, jest mężatką, posiada wykształcenie średnie, jest pracownikiem administracyjnym dochód 880 złotych miesięcznie, ma na utrzymaniu 2 dzieci, posiada działkę, samochód, lokal użytkowy i mieszkanie.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.33 odw.)

Oskarżona nie była karana.

(dane o karalności -k.5)

Oskarżona na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że w dniu zdarzenia pokłóciła się z mężem i pojechała do sklepu do P.. Była wtedy trzeźwa ale zapłakana i roztrzęsiona. W sklepie zakupiła 0,5 litra wódki. W drodze powrotnej do domu zatrzymała się w zatoczce autobusowej by wydmuchać nos. Potem dojechała do miejsca pobytu na ul. (...) we W.. Zaparkowała swoje auto na posesji i zrobiła sobie mocnego drinka w szklance 2/3 wódki do 1/3 coca coli w 300 ml szklance. Potem zrobiła sobie jeszcze jednego. Gdy piła wódkę na tarasie jej mąż był w środku w budynku i zasnął przed telewizorem. Nie potrafiła podać ile czasu upłynęło od momentu wypicia alkoholu do momentu przyjazdu policji.

Przed sądem oskarżona również nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Potwierdziła wcześniej złożone wyjaśnienia.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.26v-27, -k. 36v,-k.33v)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za nie wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej, złożone zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego. W ocenie sądu tłumaczenie, że piła alkohol po powrocie do domu, to przyjęta przez nią linia obrony.

Oskarżona nie zgłaszała uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badania na stan trzeźwości oraz nie kwestionowała wartości wyników. Kwestią sporną było to kiedy wódkę wypiła. W tym celu przeprowadzony został dowód z opinii biegłych z zakresu toksykologii. W ocenie sądu opinia ta w sposób rzetelny i jasny odnosi się zarówno do wariantu podawanego przez oskarżoną jak i do wariantu przyjętego przez organy ścigania.

W ocenie sądu za wersją oskarżyciela przemawiają zeznania świadków N. C. oraz R. K. oraz wyliczenia dokonane przez biegłych toksykologów. Stwierdzili oni bowiem, że gdyby G. S. pomiędzy czasem zgłoszenia policji, a czasem wykonania pierwszego badania wypiła 400 ml wódki to miałyby ona niższe stężenie etanolu w wydychanym powietrzu niż to zmierzono podczas badania. Nie jest możliwe w tym układzie by w chwili badania o godzinie 21.40 wykazane zostało 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Mając na uwadze osobowy materiał dowodowy, czas jaki upłynął od wezwania policjantów, zeznania funkcjonariuszy oraz warianty opinii to należało przyjąć, że alkohol z całą pewnością był spożywany przez G. S. przed tym jak wsiadła za kierownicę swojego auta. Wszak policjanci, którzy przyjechali na miejsce zaraz po wjechaniu na posesję oskarżonej zauważyli, że nie jest trzeźwa. Nawet gdyby wypiła zaraz po powrocie to nie było by tego po niej widać tak szybko.

Mając na uwadze wypowiedź biegłych oraz relacje świadków, którzy opowiedzieli w jaki sposób oskarżona prowadziła samochód oraz jak wyglądała po wyjściu ze sklepu to dowodowo ustalono sprawstwo G. S..

Brak jest podstaw do tego by uznać, że świadkowie N. C. i R. K., przecież osoby zupełnie dla oskarżonej obce, postanowiły ją obciążyć swoimi zeznaniami. Jej zachowaniu już pod sklepem wzbudziło ich zainteresowanie i zaniepokojenie. Sposób prowadzenia auta to tylko potwierdził. Zeznania obu chłopaków są zgodne i wzajemnie się uzupełniają.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżona G. S. (2) swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję art. 178 a § 1 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115§16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżona naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierowała pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawiła się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżona jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu. W stanie w którym się znajdowała stanowiła zagrożenie dla innych ludzi poruszających się po drodze i o tym oskarżona powinien wiedzieć.

W ocenie Sądu, czyn którego dopuściła się oskarżona cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Świadomie poruszała się pojazdem po drodze publicznej- (drodze krajowej) pomimo tego, że środki masowego przekazu szeroko nagłaśniają problem kierujących w stanie nietrzeźwości. Nadto miała świadomość tego, że wcześniej spożywał alkohol.

Oskarżona jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środka karnego Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą poczytano oskarżonej to, że nie była karana i prowadzi ustabilizowany tryb życia. Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia i wysokie stężenie alkoholu.

W ocenie sądu karą adekwatną i sprawiedliwą w tym przypadku będzie kara grzywny. Ilość stawek (100) odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości czynu, wysokość każdej stawki (20) zaś, sytuację majątkową oskarżonej.

W związku z tym, że oskarżona zagrażała swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art.42 § 2 kk należało ją pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w strefie ruchu lądowego. Mając na uwadze stan nietrzeźwości w jakim kierowała samochodem, Sąd orzekł powyższy zakaz na okres 3 lat, uznając że będzie to dla oskarżonej wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia. Zakaz ten orzeczono na najkrótszy możliwy okres czasu.

Przesłanką stosowania środka w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu danego rodzaju przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tegoż środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględного podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu.

W wyroku orzeczono o zaliczeniu oskarżonej czasu zatrzymania prawa jazdy na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43a§2 kk orzeczono wobec oskarżonej świadczenie pieniężne. Wysokość zasądzonogo świadczenia (5.000zł) jest również najniższa jaką przewiduje kk.

Mając na uwadze postawę oskarżonego oraz sumę dolegliwości związanych z wymierzoną karą i środkiem karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a także zasądzonym świadczeniem pieniężnym w ocenie Sądu jest to wystarczającą reakcją na czyn, którego dopuściła się oskarżona.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.443,89 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Złożyły się na nie:

-ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym-20 zł i w postępowaniu sądowym -20 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 roku , Nr 108, poz. 1026).

-opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych, na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 08 2003 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2003 roku , Nr 151, poz. 1468);

- koszty opinii – 1373,89 złotych

Opłatę w wysokości 200 złotych wymierzono na podstawie art. 627 kpk i Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Karny z dnia 27.01.2017r. sygn.akt IV Ka 697/16